

II

להקת מחול בת-שבע

כליל השלמות

השם **עלית** לאוהבי שוקולד, קפה וממתקים בכלל ולאניני טעם בפרט. הוא יותר מאשר סתם בית-חרושת - הוא אומר מוצרים טובים יותר, רשת שיווק המאפשרת להשיג את מוצרי עלית בכל מקום, תוצרת טריה תמיד של עלית בחנויות, פיתוח מעריכות יצור, ביקורת איכות קפדנית, צורת אריזות, פיתוחם של מוצרים טעימים חדשים והנהלה המעמידה את הלקוח בראש מעיניה. כל אלה מעניקים לעלית את ההילה והסמל של מוצר מעולה

השם **סטרדיבריוס** לאוהבי מוסיקה בכלל ולנגני כלי מיתר בפרט הוא יותר מאשר שם של יצרן כינורות. הוא השלמות בהתגלמותה. החל בבחירת העץ המתאים, הנוסחה הסודית של הלאקה והשפעתה על הצליל, הפרופורציות, הזמן שהקדיש סטרדיבריוס לייצור כל כלי וכלה בעובדה שעד היום הזה לא הצליח איש לייצר כנורות שמיימים כאלה. כל אלה מעניקים לשם סטרדיבריוס את ההילה והסמל של כליל השלמות.

עלית טוב לי עם

להקת מחול בת - שבע

קאי לוטמן מנהל אמנותי
רינה גלוק רכזת אמנותית
אמירה מרוז עוזרת למנהל אמנותי.

רקדנים

רנה שינפלד	רחמים רון
לאה אברהם	רוג'ר בריאנט
דליה דביר	צבי גוטהיינר*
דבי סמוליאן	דוד דביר
לורי פרידמן	יאיר ורדי
תמר צפריר	שמעון כהן
רות קליונפלד	יאיר לי
מרגלית רובין	דרק לינטון
נורית שטרן	דוד עוז

מנהל ארגון הצגות	שלמה בשמי
מנהל הפקה והצגה	אלכס בנרף
מנהל במה	יעקב ארליך
חשמלאי ראשי	דוד הדר
טכנאי קול	עמירם רוזה

בצוע תלבושות	ברטה קוורטץ
צילומים	יעקב אגור, מולה והרמתי
קבלני תאורה	"דנאור"
בנית תפאורה	זאב הלפרין
נעלי ריקוד	דנסקי, סלון "ששון"

מנהל כללי פנחס פוסטל

חברי המועצה הציבורית

יזחק ארצי	ד"ר יוסף מירלמן	מיכאל פירון
דבורה ברטנוב	נתן מישורי	טרזה פלש
רות דיין	ויליאם סטרום	גרטרוד קראוס
רות ון-ליר	פרופ' מיכאל סלע	דני קרוון
רות טלגס	לאה פורת	יורם רווין
רעיה יגלום	גדעון פז	חנוך רון
זיוה להט	ויקטוריה פילוסוף	ליאונרד שך

להקת מחול בת-שבע נתמכת ע"י משרד החנוך והתרבות, וקרן התרבות אמריקה-ישראל

להקת מחול בת שבע

חלוצי המחול המודרני בארץ ישראל היו בעיקר גרטרוד קראוס (בשנות ה-40) ואנה סוקולוב (בשנות ה-50), אך היתה זו זכותה של להקת מחול בת-שבע (בשנות ה-60) לתת לו בסיס איתן ומתמיד ולהעניק לו פופולאריות. הלהקה נוסדה ב-1963 על-ידי בת-שבע דה רוטשילד שהשפיעה על מארתה גראהאם לקבל לידיה את הפיקוח האמנותי של הלהקה והדרכתה. הופעת הבכורה של הלהקה ב-1964 היתה למאורע תרבותי חשוב בישראל ומאז זכתה בהצלחה רבה ובפירסום בינלאומי. סיוריה התכופים באירופה ובארצות-הברית זיכו את הלהקה בשבחי הבקורת והקהל וכן בפרסים רבים ובציונים לשבח. רבים ממיטב הכוריאוגרפים בעולם עבדו עם להקת בת-שבע, ביניהם מארתה גראהאם, ג'רום רובינס, חווא לימון, קורט יוס, אנה סוקולוב, דונלד מק-קייל, רוברט כוהאן, טאלי ביטי, נורמן מוריס, גלן טטלי, ג'ון באטלר ואחרים. "בת-שבע" היא גם הלהקה היחידה (מלבד להקתה שלה) שמארתה גראהאם יצרה למענה מחול חדש, "חלום" (1974).

בין מנהליה האמנותיים במשך שנות קיומה היו אמנים נודעים כנורמן ווקר, ג'ין דאדאלי, בריאן מקדונלד, ויליאם לוטר, לינדה הודס וקאי לוטמן הממשיך לכהן כמנהלה האמנותי. בריבזמן עורדה הלהקה כוריאוגרפים ישראלים, הן מבין חברי הלהקה הן מחוצה לה, ביניהם רינה גלוק, משה אפרתי, רנה שינפלד, אושרה אלקיים-רונן ומירלה שרון. הלהקה תרמה גם להפצת יצירותיהם של מלחינים ישראלים, שבאמצעותה מצאו דרכם אל בימות העולם מביניהם עדן פרטוש, מרדכי סתר, פאול בן-חיים וצבי אבני. הוא הדבר לגבי מעצבי הבימה הישראלים, דני קרוון ודוד שריר.

בכך הרימה להקת מחול בת-שבע תרומה חשובה לא רק לחיי התרבות בישראל, אלא גם להבאת דברה של ישראל לרחבי העולם. באפריל 1975 נעשתה הלהקה גוף ציבורי נתמך שפעולותיו נתמכות על-ידי משרד החינוך והתרבות, קרן תרבות אמריקה-ישראל ואחרים.

מחולות שנוצרו עבור להקת מחול בת-שבע 1964—1976

שם הריקוד	תאריך	כוראוגרפיה	מוסיקה	תפאורה	תלבושות
בנות הגן	14 בדצמבר 1964	דונלד מק-קייל	ארנסט בלוך		דונלד מק-קייל
מחוללים	14 בדצמבר 1964	רוברט כוהאן	קארלוס סוריאנק		רוברט כוהאן
לונה פארק	17 בדצמבר 1964	רוברט כוהאן	יוג'ין לסטר	וולטר מרטין	רוברט כוהאן
אוהל המראות	27 ביולי 1965	רוברט כוהאן	נועם שריף	דני קרוון	רוברט כוהאן
בת יפתח	27 ביולי 1965	רנה שינפלד	מרדכי סתר	דוד שריר	רנה שינפלד
אדם וחווה	4 בנובמבר 1965	אשרה אלקיים-רונן	החטור וילה-לובוס		אשרה אלקיים-רונן
הציידים האגדיים	25 בנובמבר 1965	גלן טטלי	עדן פרטוש		דני בינסטר
נשים באוהל	21 בפברואר 1966	רינה גלוק	מרדכי סתר	דני קרוון	גליה גת
האירוסין	7 במרס 1966	נורמן מוריס	פאול בן-חיים	דני קרוון	גליה גת
פנים ומסכה	7 במרס 1966	נורמן מוריס	פאול הינדמית	דני קרוון	גליה גת
ספורט	12 באוקטובר 1966	שמעון בראון	ג'ורג' ראסל		שמעון בראון
דוד וגלית	24 באוקטובר 1966	אשרה אלקיים-רונן	איגור סטרוינסקי		אשרה אלקיים-רונן
תהילים	24 באוקטובר 1966	גלן טטלי	עדן פרטוש		גלן טטלי
צו הרשות	27 בפברואר 1967	אהוד בן-דוד	דניאל שליט		לינדה הודס
פרה עוורת	6 במרס 1967	רנה שינפלד	אליוט קארטר		גליה גת
לשונות אש	16 באוגוסט 1967	פרל לאנג	סרג'יו נאטרא	דני קרוון	פרל לאנג
המופע	22 בנובמבר 1967	לינדה הודס	בילי פייו', בארי ג'והנסון		לינדה הודס
בבואות	23 בנובמבר 1967	רינה גלוק	נועם שריף	דני קרוון	גליה גת
1'2'3' +	11 בינואר 1968	נורמן מוריס	בן-ציון אורגד		גליה גת
חזרה	18 בינואר 1968	נורמן מוריס	פאבלו מונקאיו		
			סיל רוואלטאס		גליה גת
קלעים	13 באוגוסט 1969	רנה שינפלד	נועם שריף	דני קרוון	לינדה הודס
לפתח חטאת רובץ	13 באוגוסט 1969	משה אפרתי	נועם שריף	דני קרוון	לינדה הודס
קונצ'רטו בארוק מס. 5	4 בספטמבר 1969	נורמן ווקר	אנטוניו ווילדי		נורמן ווקר
עין דור	16 ביולי 1970	משה אפרתי	צבי אבני	דני קרוון	אביבה פז
לעת צפיה	10 בספטמבר 1970	רינה גלוק	גארי ברתני	דני קרוון	גליה גת
קונצ'רטו לכלי הקשה	8 באוקטובר 1970	נורמן מוריס	ליאונרדו סלודו		גליה גת
תמורה	20 באפריל 1971	מירלה שרון	טושיירו מאיצומי	עוזי שרון	מירלה שרון
קולות ממרחקים	20 באפריל 1971	בריאן מקדונלד	טורו טאקמיטה		יעקב שריר
הכרם של מרתה	27 ביולי 1971	בריאן מקדונלד	נורמן דלוג'יוו	יעקב שריר	יעקב שריר, יאיר ורדי
עמי ים, עמי יער	27 ביולי 1971	ג'והן קרנקו	רות בן-צבי, דב זלצר		
			א.ו. שטרנברג		יעקב שריר
הבט בעצמך	10 באפריל 1972	לינדה הודס	אוריה היפ		לינדה הודס
שלושה מתוך אחד	10 באפריל 1972	לינדה ראבין	ג'ורג' ליגטי, ג.פ. הנדל		סוזן ופראן
לנוכח הירח המלא	18 ביולי 1972	ג'והן באטלר	צבי אבני	דני קרוון	מרגלית פולפרי
אפיוודות ולירות	27 ביולי 1972	מירלה שרון	צבי אבני	עוזי שרון	מירלה שרון
סטרופה אנטיסטרופה	9 באוקטובר 1972	גלן טטלי	סילבאנו בוסוטי	ג'והן בן	גלן טטלי
שעשועים מתוך גלגל המזלות	1 בנובמבר 1972	וויליאם לוטר	ג'ורג' קווינסקי	דני קרוון	וויליאם לוטר
פנינה	31 במרס 1973	רנה שינפלד			רנה שינפלד, לאה ניקל
לזכר מס. 52436	3 בדצמבר 1973	אנה סוקולוב	תדיאוס ביירר		
כפת הרקיע	3 בדצמבר 1973	טאלי ביטי	סנטנה		אנטול גורביץ'
שיר	31 בדצמבר 1973	אנה סוקולוב	צ'ארלס אייבס		
מסע לשום מקום	15 בפברואר 1974	אשרה אלקיים-רונן	לוציאנו בריו, פייר אנרי	אשרה אלקיים-רונן	משה בן-שואל
אלגיות	11 באפריל 1974	רנה שינפלד	י.ס.בך		רנה שינפלד
טלטלה	14 במאי 1974	מירלה שרון	ק. פנדרצקי, א.ב. צימרמן	דוד שריר	דוד שריר
חלום	14 ביולי 1974	מארתה גראהם	מרדכי סתר	דני קרוון	מרתה גראהם
נסיך האפלה	17 באוגוסט 1974	ג'והן באטלר	ארנולד שינברג	דני קרוון	לידיה פינקוס-גני
משחקים שאנו משחקים	31 במרס 1975	רינה גלוק	פאול הינדמית	דני קרוון	לינדה הודס
בערת האדמה	30 ביוני 1975	ג'ין היל-סאגאן	גוסטב מאהלר		ברטה קוורטץ
ליקוי מאורות	15 ביולי 1975	אשרה אלקיים-רונן	קולאז' מוסיקלי	אשרה אלקיים-רונן	אשרה אלקיים-רונן
מונודרמה	15 בנובמבר 1975	מירלה שרון	מרק קופיטמן	דוד שריר	ברטה קוורטץ
רכב אש	11 במאי 1976	ג'ין היל סאגאן	קלאוס הובר		ג'ין היל סאגאן/ברטה קוורטץ

אנה סוקולוב

כוראוגרפית ורקדנית אמריקאית. אחת המפרשות הראשיות של המחול בן-זמננו הרמטי והמפשט. אנה סוקולוב יצרה עבור להקת בניו-יורק וכן גם סיעה להתפתחות המחול בן-זמננו בארצות אחרות.

על אנה סוקולוב כתב קליוב ברנס בניו-יורק טיימס: "החלה לרקוד כאשר מרתה גראהם לימדה ב'תיאטרון השכונות' ברח' גראנד באיור העוני במזרח ניו-יורק. היא הצטרפה ללהקת מרתה גראהם בה רקדה עד לשנת 1932. ב-1932 כבר היתה לה להקה משלה אתה הופיעה במועדוני פועלים. ב-1934 נסעה לרוסיה, אך שיטותיה וסגנונה המהפכניים היו מתקדמים מדי עבור רוסיה המהפכנית וכעבור 5 חודשים שבה לארצות הברית.

באותה עת היו יצירותיה גרושות בנושאים בעלי משמעות חברתית מיוחדת. אחת מהן, סאטירה אודות איטליה הפאשיסטית, התקיפה את מוסוליני ואת התיאוריה שלו וקראה למחול "המלחמה היא רבר יפה". שם הלכו משירו של המשורר הפאשיסטי פיליפו מרינטי.

בשנות השלושים הפגינו מרבית להקות המחול עמדה של בקורת חברתית. בדומה לזו שהיתה נפוצה בתיאטרון האמריקאי הדראמטי של אותה תקופה. באותם ימים קשים שלאחר המשבר הכלכלי היתה התפרקות זו משום מקור לעודר. ב-1932 נסעה גב' סוקולוב למכסיקו ושם נתגלתה הבנה רבה לשפת הרקוד שלה ולנושאי יצירותיה. בישראל לאחר מלחמת השחרור, מצאה כר נרחב לעבודתה. כיון שתמיד ראתה עצמה כאמריקאית וכיהודיה, עשתה את ישראל לביתה השני. התפתחותה של אנה סוקולוב מעניינת: מתפקיד דוברת הזועקת של מעמד הפועלים הפכה למסתכלת אובייקטיבית באנושות. עבודותיה חדלו מלתאר אפיוזות ועתה היא עסוקה בתיאור סבל האדם ויאשו בדרך כמעט מופשטת. ב"חלומות" היא מאשימה את גרמניה הנאצית ומכבדת את זכר מליוני הקרבנות היהודים באיורים רקודיים מופשטים המביעים יותר מכל את הכעס הנורא, הלאם אי הצדק בולט יותר בגלל היותו קר ואובייקטיבי.

להקת מחול בת-שבע הופיעה ב"ז מיצירותיה "מדבריות", "שיר" ול"זכר מס. 52436" לזכר קרבנות השואה אותו רוקדת הרקדנית הראשית של הלהקה, רנה שינפלד; שתי היצירות האחרונות נוצרו במיוחד עבור להקת מחול בת-שבע.

פואמה של התעלות מאת אלכסנדר סקריאבין (1872-1915)

אלכסנדר סקריאבין חי ויצר בתקופת מעבר בתולדות המוסיקה, כאשר התקופה הרומנטית גססה ואילו התקופה המודרנית החלה לפלס דרכה.

"פואמה של התעלות" היא יצירה בעלת פרק אחד גדול בצורת סונטה המאחדת יסודות של סימפוזיה ושל שיר טונלי. על "פואמה של התעלות" כתב א. איגלפילד הל בביאוגרפיה שלו על המלחין: "הרעיון הטמון ביסודה של היצירה — שהיא בין ארבע היצירות התזמורתיות החשובות ביותר של סקריאבין — היא ההתעלות שבפעולה בלתי מרוסנת, החרווה שבפעילות יוצרת."

תודה מיוחדת של להקת מחול בת-שבע נתונה לחברת עלית.

ANNA SOKOLOW

American choreographer and dancer, a leading exponent of the modern dance, in both its abstract and dramatic aspects. Anna Sokolow has choreographed for her own company in New York and has also aided the development of dance in other countries.

FROM "THE PERFECT ANSWER — ANNA SOKOLOW" by Clive Barnes, "NEW YORK TIMES"

"She started to dance when Martha Graham began teaching at the Neighborhood Playhouse in Grand Street; for some years she was a member of the Graham troupe. Although she soon formed her own group and while her association with Graham was not to end until 1938, already by 1932 she was appearing in workers' clubs with her dance unit.

In 1934, surprisingly enough, she went to Soviet Russia and worked there for five months, but her revolutionary form of dancing was too much for the revolutionary Russians and she soon returned to the United States.

At this time her themes were full of social consciousness of a very specific kind. One of her most famous dances for her Dance Unit was a satirical assault on Fascist Italy called "War Is Beautiful." With a title taken from a Fascist poem by Filippo Marinetti, it was a very pointed attack on Mussolini and his Fascist doctrines. During the thirties much of modern dance wished to make comment of social significance and, like paralleled trends in the American dramatic theatre, for a time this was a source of strength.

In 1939 Miss Sokolow went to Mexico to work where her idiom and themes found a far warmer reception than they had five years earlier in Russia, but it was in Israel, after the war, where she found the stimulating conditions of work, apart from those at home. Always aware of herself as Jewish as well as American, in Israel Miss Sokolow has found a second home. It is, however, what has happened to her work in the United States that makes Miss Sokolow so interesting. Because she has developed from the role of proletarian propagandist to the more subtle one of objective—yet always deeply compassionate—observer.

Now she has virtually abandoned the idea of a narrative. Her concern is to suggest atmospheres of misery and despair, and to show human suffering in a almost abstract fashion. Thus in "Dreams" her indictment of Nazi Germany and her homage to the murdered millions of Jews, her points are made in what is virtually a series of dance images, which are more telling than could have been any string of choreographic anecdotes. And her terrible anger, that sense of shocked outrage, is none the less evident for being ice cool rather than fire hot."

The Bat Sheva Dance Company has performed three of Miss Sokolow's works: "Deserts," "Poem," and "In Memory of No. 52436," commemorating the victims of the Holocaust, and danced by Rina Schenfeld. The latter two works were created especially for the Bat Sheva Dance Company.

POEM OF ECSTASY by Alexander Scriabin (1872-1915)

Alexander Scriabin lived and composed in a transitional period in musical history when Romanticism was uttering its last dying gasp and Modernism was forging to the front.

Poem of Ecstasy is a big one-movement work in a sonata form which combines the elements of a symphony and a tone poem. In his biography of the composer, A. Eaglefield Hull writes of "Poem of Ecstasy": "The basic idea of this, the fourth chief orchestral work of Scriabin, is the ecstasy of untrammelled action, the joy in Creative Activity."

Special thanks from the BAT SHEVA dance company go to 'ELITE', Co.

פואמה של התעלות

כוראוגרפיה ותלבושות אנה סוקולוב
אלכסנדר סקריאבין מוסיקה
בן-ציון מוניץ תאורה

POEM OF ECSTASY

Choreography and Costumes Anna Sokolow
Music Alexander Scriabin
Lighting Ben-Zion Munitz

רנה שינפלד דרק לינטון

Rina Schenfeld Derek Linton

הפקה זו נתאפשרה הודות לעזרתה האדיבה של חברת עלית יצרני
שוקולד, ממתקים וקפה.

This production was made possible by the generous aid of
'ELITE', manufacturers of chocolates, sweets and coffee.

DONALD MCKAYLE

American director, choreographer and dancer, born in New York City. Donald McKayle's vocation in dance and theatre began by a chance visit to a solo concert by Pearl Primus in the mid 40's. He then decided to dance and began studying at the New Dance Group with many different teachers. Soon he was sought after by Jean Erdman, Sophie Maslow, Merce Cunningham and Anna Sokolow, with whom he worked and performed. In 1956 he joined the Martha Graham Company for their tour of the Far and Near East, and later taught at the Martha Graham School in New York City.

Along side his career as a dancer he established himself as a choreographer and a director of his own company, ("The Donald McKayle Dance Company," 1951-68). His choreographic development has paralleled that of the unique dancer he was. Most imaginative and wide-range contemporary ballet maker, known for his wealth of ideas and craftsmanship, as well as for the delightful touches of wit and originality. His ballets seldom have plots in the conventional sense, but they are never devoid of characters. His use of technique is flexible, adapted to the particular theme and the characters portrayed.

Some of his important works are: "Games", 1951; "Nocturne", 1953; "Rainbow 'Round My Shoulder", 1959; "Daughters of Eden", 1964; "Black New World", 1969; "Songs of the Disinherited", 1974.

Among the numerous television shows, dance programmes, films and musicals he has done are: "Golden Boy", 1964; "The Great White Hope", 1969; "Bed Knobs and Broomsticks", 1970; "Raisin", 1974. The latter he directed, as well as choreographed, receiving the Antoinette "Tony" Perry Award for excellence in theatre. His latest work is for the movie "Minstrel Man".

Mr. McKayle was the first choreographer and teacher to come to Israel to train and work with the newly founded Bat-Sheva Dance Company, for whom he created "Daughters of Eden" 1964 and revived "Nocturne."

"Black New World" was a complete production, using singing as well as dancing. It dealt with Negro music and dance in America, culminating in the growth of Jazz.

Donald McKayle has had a great personal and significant influence in the development of Black Dance in America.

"SOME RAGS, STOMPS AND BLUES" by Ferdinand "Jelly Roll" Morton (1885-1941)

His role in the development of jazz as, self proclaimed, "Inventor of jazz in 1902" has been a matter of controversy. But that he was a fine soloist, outstanding orchestral pianist, excellent singer (in the jazz sense) arranger of distinction, and composer unique in the jazz field is unanimous.

Mr. McKayle's "Album Leaves" is a selection of Ragtime Stomps, Blues that have been transcribed for the orchestra by the well known jazz musician, Dick Hyman.

דונלד מקייל

במאי, כוראוגרף ורקדן אמריקאי, נולד בניו-יורק. הקריירה של דונלד מקייל בריקוד ובתיאטרון החלה בביקור מקרי בריטל של הרקדנית פרל פרימוס באמצע שנות ה-40.

בהשפעת אותו רסיטל החל ללמוד לרקוד ב"ניו דנס גרופ" בהדרכתם של מורים רבים.

רקדנים כמו ג'ין ארדמן, סופי מסלו, מרס קנינגהם ואנה סוקולוב ביקשו להעסיקו והוא אכן רקד בלהקותיהם. בשנת 1956 הצטרף ללהקתה של מרתה גראהם ויצא אתה לסיור הופעות במזרח הרחוק והקרב. מאוחר יותר הצטרף לצוות המורים בבית הספר למחול של מרתה גראהם בניו-יורק.

בד בבד עם הקריירה שלו כרקדן ביסס לעצמו שם ככוראוגרף ומנהל להקה משלו (להקת דונלד מקייל 1951-68).

בהתפתחותו הכוראוגרפית ניכר אותו היחוד שיש בו כרקדן, רב-גוני וברוך דמיון. בין הכוראוגרפים בני זמננו ידוע דונלד מקייל בעושר רעיונותיו, אומנותו, החן וההומור הבאים לידי ביטוי ביצירותיו; כמעט ואינה שזורה בן עלילה במובן המקובל של המלה, עם זאת מופיעים גבורים. הוא משתמש בטכניקה בגמישות ומשכיל להתאים אותה לעלילה ולטיפוסים המיוחדים שהוא מעצב.

להלן כמה מהחשובות שביצירותיו:

"משחקים", 1951; "נוקטורנה", 1953; "קשת על כתפי", 1959; "בנות הגן", 1964; "תחיה לעולם שחור", 1969; "שירת המנושלים", 1974.

על תכניות הטלביזיה הרבות, הריקודים, הסרטים והמחזות המוסיקליים שיצר נמנים: "נער הזהב", 1964, מחזמר, ברודווי; "התקוה הלבנה הגדולה", 1969; "ידידות מטה ומטאטאים", 1970; "צמוק", 1974 מחזמר, ברודווי (כוראוגרפיה וביום על-ידו). עבורו זכה בפרס אנטואנט "טוני" פרי, כמחזמר הטוב ביותר של השנה; "איש המינסטרל", 1975.

מר מקייל היה המורה והכוראוגרף הראשון שבא לישראל לאמן את להקת מחול בת-שבע למענה כתב את הרקוד "בנות הגן" וחדש את "נוקטורנה".

"תחיה לעולם שחור" היתה הפקה באורך מלא שכללה שירה בצד הרקודים. נושאה: הריקוד והשירה של הכושים באמריקה המגיעים לשאימ עם התפתחות הג'יז.

לדונלד מקייל היתה השפעה גדולה על התפתחותו של "הרקוד השחור" באמריקה והוא הטביע עליו את חותמו האישי.

"רגס", "סטומפס" ו"בלוז" מאת פרדיננד "ג'לי רול" מורטון (1885-1941)

הצהרתו של מורטון שהוא "ממציא הג'יז ב-1902" שנויה במחלוקת. אבל לגבי העובדה, שהיה סולן מעולה פסנתרן מבריק, זמר ג'יז מצוין, מעבד מחונן ומלחין רגול בתחום הג'יז — שורת תמימות דעים.

דפי אלבום של דונלד מקייל הוא מבחר של "סטומפס" בסגנון ה"רגטיים" ובלוז שעובדו לתזמורת ע"י מלחין ונגן הג'יז הנודע דיק היימן.

דפי אלבום

דונלד מקייל
פרדיננד "ג'לי רול" מורטון
דיק היימן
בן-ציון מוניץ
יעקב אגור

כוראוגרפיה ותלבושות
מוסיקה
עבוד לתזמורת
תאורה
שקופיות

ALBUM LEAVES

Choreography and Costumes
Music
Transcription for Orchestra
Lighting
Slides

Donald McKayle
Ferdinand "Jelly Roll" Morton
Dick Hyman
Ben-Zion Munitz
Ya'acov Agor

Ruth Kleinfeld רות קליינפלד

Derek Linton דרק לינטון

Nurit Stern נורית שטרן

Roger Briant רוג'ר בריאנט

Rina Schenfeld רנה שוינפלד

Laurie Freedman לורי פרידמן

Yair Vardi יאיר ורדי

Lea Avraham לאה אברהם

Rahamim Ron רחמים רון

Debi Smulian דבי סמוכיאן

Margalit Rubin

מרגלית רובין

David Oz

דוד עוז

Dalia Dvir

דליה דביר

David Dvir

דוד דביר

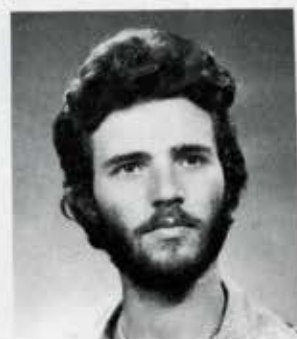
Shimon Cohen

שמעון כהן

Tamar Tzafrir

תמר צפריר

Yair Lee

יאיר לי

משה אפרתי

רקדן וכוריאוגרף, נולד בירושלים, שם החל ללמוד מחול באקדמיה ע"ש רובין אצל חסיה לוי. לאחר מכן, במשך שנתיים וחצי השתלם במחול אצל מרתה גראהם בניו יורק ומשחזר ארצה היה מראשוני הרקדנים של להקת מחול בת-שבע.

בלהקה זו רקד תפקידי סולן, ביניהם: יאזון ב"מידאה", המיניאטארוס ב"מתוך המבוך", אדם ב"הגן אחוז המלחמה" (שלושתן יצירותיה של מרתה גראהם) וכן תפקידים ראשיים ב"הציידים האגדיים" לגלן טטלי, וביצירות משל ג'רום רובינס, נורמן מוריס ושלו עצמו.

ב-1969 יצר את המחול הראשון שלו: "לפתח חטאת רובץ" ולאחר מכן את "עין דור" ו"פסיעות של יחד ולחוד".

עם שתי היצירות הראשונות הללו הופיע כסולן בסיום הלהקה באירופה וארה"ב וקצר בקורות נלהבות.

בשנים 72-74 העלה באירופה כמה מיצירותיו ביניהן: ב"הבאלט בן זמננו", בצרפת — "לילות" למוסיקה של קסנאקיס. ב"הבאלט הפלמי", בבלגיה — "עין דור" למוסיקה של צבי אבני, ו"החטאה" למוסיקה של עמי מעייני. כן העלה מיצירותיו ב"באלט האופרה", ברלין המערבית.

משה אפרתי הוא אבי שיטת מעגלי הקצב, שאף פותחה על ידו להנעת רקדנים חרשים באורח עצמאי, ובשנת 1968 יסד אתם את להקת "דממה".

בשנת 1975 הקים להקה משלו ובשלוש שתי הלהקות יצר לראשונה ריקוד המאחד בתוכו רקדנים שומעים וחרשים: "אדם מתחיל יומו" למוסיקה של שלמה גרוניך. כן יצר עבור להקתו "אילוסטראציות" למוסיקה של אנטוניו ויוואלדי ו"מסגרות" למוסיקה מאת צבי אבני.

באותה שנה יצר את הבאלט "זרח השמש ובא השמש" עבור הטלביזיה הישראלית שנועד לתחרות פרס איטליה. בשנת 1976 זכה בפרס ה"שיקום".

"עד שקמתי" מאת נועם שריף

נועם שריף הינו מלחין ומנצח, נולד בתל-אביב בשנת 1935; למד קומפוזיציה אצל פאול בן-חיים ובוריס בלכר ונצוח אצל איגור מרקביץ'. מכהן כיום כמנהל המוסיקלי של התזמורת הקאמרית הקיבוצית.

ועל היצירה כותב המלחין:

"עד שקמתי" היא בראש וראשונה מוסיקה לריקוד ובתור שכזאת נבנתה כך שנקודת המוצא היא גופו ותנועותיו של הרקדן.

מבחינת ההצללה ניסיתי להשתמש בכל האמצעים העכשוויים כדי לממש את הרעיון המוסיקלי-סיפורי. עוצמתה של היצירה היא פרי שלוב של צליל חי, צליל מוקלט, והאפשרויות העצומות של פעולה בשטח האלקטרוניקה."

MOSHE EFRATI

Dancer and choreographer, was born in Jerusalem and began his dance lessons at the Jerusalem Rubin Academy, studying under Hasia Levi. He later went to the United States and took advanced dance lessons under the supervision of Martha Graham. After two and a half years of studies in the United States he returned to Israel and was among the first dancers of the Bat Sheva Dance company.

In the Bat Sheva Dance Company he performed many solo parts such as Yazon in "Medea", the Minotaur in "Errand Into the Maze", and Adam in "Embattled Garden". (All three are Graham creations). Other main parts were in Glen Tetley's "The Mythical Hunters" and in works by Jerome Robbins and Norman Morrice.

In 1969 he made his choreographic debut with "Sin Lieth at the Door". He later created two new dances, "Ein Dor" and "Pace and Step Together". He danced the solo parts in "Ein Dor" and "Sin Lieth at the Door" during the Bat Sheva Dance Company's tour of Europe and America. Both works were enthusiastically welcomed by critics and audiences alike.

Some of his works he created between 1972-1974 in Europe are: "Nights" music by Kasinakis, for the "Contemporary Ballet" in France; "Ein Dor", music by Zvi Avni, and "Leading Astray" music by Ami Maayani for the "Flemish Ballet" in Belgium.

Efrati is the father of the "Rhythmic Circles" method which was developed by him independently for the deaf dancers, and in 1968 he established the "DEMAMA" group. In 1975 he formed his own company, and together with the "DEMAMA" group he created for the first time a work which unites deaf and non-deaf dancers, "Man Begins His Day" music by Shlomo Gronich. He also created for the company "Illustrations" and "Frames".

In the same year he created "The Sun also ariseth, and the Sun goeth down" for the Israeli television, which was later included in the Italian Television contest. In 1976 he received the Rehabilitation award.

"UNTIL THAT I AROSE" by Noam Sheriff

Noam Sheriff, composer and conductor, born in Tel Aviv in 1935. Studied composition with Paul Ben-Haim and Boris Blacher and conducting with Igor Markevitch. He now holds the position of musical director of the "Kibbutz Chamber Orchestra".

Concerning the piece, Noam Sheriff writes: " 'Until that I Arose' in the first place is music for a dance, and as such was my main motivation in writing it. The departure point is the dancers' physiques and movements. From the point of view of the sound, I tried to use all means of contemporary music to fulfill the requirements of program music. This composition is the fruition of coordinated live sound and recorded sound and foretells great possibilities of action in the field of electronic sound and music'.

"עד שקמתי"

(הרהורים על דבורה הנביאה)

משה אפרתי	כוראוגרפיה
נועם שריף	מוסיקה
דני קרוון	תפאורה
משה בן-שאול	תלבושות ומסכים
חיים תכלת	תאורה

שירתה של דבורה התנכית בימינו — היא מעין הד חוזר, שבו אלמנטים הבאים לביטוי ביצירה זו — והראשון בהם, שהוא גם המסיים: הקינה שלאחר הפורענות. שום דבר אינו חדש, ואשר היה אתמול — יהיה מחר. ומכאן: המבוכה, הבחירה, מסע-אמונה, יעל וסיסרא, תרועת הנצחון ומפגש האהבה, שהוא שקט והסכמה — אך שוב חוזרת הקינה, על משהו שאולי יבוא ואולי יקרה — ובעקבותיו יחזרו בוודאי גם דברי הנבואה... משה אפרתי

"UNTIL THAT I AROSE"

(Reflections on Deborah the Prophetess)

Choreography	Moshe Efrati
Music	Noam Sheriff
Set	Dani Karavan
Costumes & Screens	Moshe Ben-Shaul
Lighting	Haim Tchelet

The words of Deborah the Prophetess echo in our ears again today. The elements of The Song of Deborah are to be found in this work—the first of which is also the closing motif—namely the lament which follows the disaster. Nothing is new—what was yesterday is that which will be tomorrow. Thus follows the confusion—the groping—the crusade of faith ... Yael and Sisera ... a cry of victory and a lovers tryst (which is quiet and consenting). Once again the lament is repeated for something which might be—or might happen—and most likely will be followed by prophecies.

Moshe Efrati

יאיר ורדי ורדה דניאל רוג'ר בריאנט

Yair Vardi Varda Danielli Roger Briant

הגולים

בהשראת "גן־העדן האבוד", מאת ג'והן מילטון

כוראוגרפיה	חווה לימון
מוסיקה	ארנולד שינברג
תלבושות	אניטה ושלר
תאורה	חיים תכלת

THE EXILES

Inspired by "Paradise Lost", John Milton

Choreography	Jose Limon
Music	Arnold Schoenberg
Costumes	Anita Waschler
Lighting	Haim Tchelet

נורית שטרן רחמים רון

Nurit Stern Rahamim Ron

"מונודרמה" 1975

מירלה שרון	כוראוגרפיה
מרק קופיטמן	מוסיקה
דוד שריר	תפאורה
ברטה קוורטץ	תלבושת
חיים תכלת	תאורה

"MONODRAMA" 1975

Choreography	Mirali Sharon
Music	Mark Kopytman
Set	David Sharir
Costume	Bertha Kwartcz
Lighting	Haim Tchelet

הסולו בנוי מ-5 פרקים. שכל אחד מהם מביע מישור נפשי שונה של ישות נשית אחת. הפרקים בכללם מהווים מונודרמה.

This solo dance consists of 5 parts, each expressing one of various levels of feminine identity. These together form the Monodrama.

רינה שינפלד

Rina Schenfeld

DANCES CREATED FOR BAT SHEVA DANCE COMPANY 1964—1976

Name of Dance	Date	Choreography	Music	Decor	Costumes
Daughters of Eden	Dec. 14, 1964	Donald McKayle	Ernest Bloch		Donald McKayle
Celebrants	Dec. 14, 1964	Robert Cohan	Carlos Surinach		Robert Cohan
Luna Park	Dec. 17, 1964	Robert Cohan	Eugene Lester	Walter Martin	Robert Cohan
Tent of Visions	July 27, 1965	Robert Cohan	Noam Sheriff	Dani Karavan	Robert Cohan
Jephtha's Daughter	July 27, 1965	Rina Schenfeld	Mordechai Seter	David Sharir	Rina Schenfeld
Adam and Eve	Nov. 4, 1965	Oshra Elkayam-Ronen	Hejtor Villa-lobos		Oshra Elkayam-Ronen
The Mythical Hunters	Nov. 25, 1965	Glen Tetley	Odeon Partos		Anthony Binstead
Women In A Tent	Feb. 21, 1966	Rena Gluck	Mordechai Seter	Dani Karavan	Galia Gat
The Betrothal	March 7, 1966	Norman Morrice	Paul Ben Haim	Dani Karavan	Galia Gat
Side Show	March 7, 1966	Norman Morrice	Paul Hindemith	Dani Karavan	Galia Gat
Sport	Oct. 12, 1966	Shimon Braun	George Russel		Shimon Braun
David and Goliath	Oct. 24, 1966	Oshra Elkayam-Ronen	Igor Stravinsky		Oshra Elkayam-Ronen
Psalms	Oct. 24, 1966	Glen Tetley	Odeon Partos		Glen Tetley
By Order of Creon	Feb. 27, 1967	Ehud Ben-David	Daniel Shalit		Linda Hodes
Blind Man's Buff	March. 6, 1967	Rina Schenfeld	Elliot Carter		Galia Gat
Voice of Fire	Aug. 18, 1967	Pearl Lang	Sergio Natra	Dani Karavan	Pearl Lang
The Act	Nov. 22, 1967	Linda Hodes	Billy Page Buddy Johnson		Linda Hodes
Reflections	Nov. 23, 1967	Rena Gluck	Noam Sheriff	Dani Karavan	Galia Gat
1-2-3+	Jan. 11, 1968	Norman Morrice	Ben-Zion Orgad		Galia Gat
Rehearsal	Jan. 18, 1968	Norman Morrice	P. Moncayo S. Revueltas		Galia Gat
Curtains	Aug. 13, 1969	Rina Schenfeld	Noam Sheriff	Dani Karavan	Linda Hodes
Sin Lieth at the Door	Aug. 13, 1969	Moshe Efrati	Noam Sheriff	Dani Karavan	Linda Hodes
Baroque Concerto No. 5	Sep. 4, 1969	Norman Walker	Antonio Vivaldi		Norman Walker
Ein Dor	July 16, 1970	Moshe Efrati	Zvi Avni	Dani Karavan	Aviva Paz
Time For Waiting	Sep. 10, 1970	Rena Gluck	Gary Bertini	Dani Karavan	Galia Gat
Percussion Concerto	Oct. 8, 1970	Norman Morrice	Leonardo Salzedo		Galia Gat
Transition	April 20, 1971	Mirali Sharon	Toshiro Mayuzumi	Uzi Sharon	Mirali Sharon
Voice From A Far Place	April 20, 1971	Brian McDonald	Toru Takemita		Ya'acov Sharir
Song Of My People	July 27, 1971	John Cranko	Ruth Ben-Zvi Dov Zelzer, E. W. Steinberg		Ya'acov Sharir
Martha's Vineyard	July 27, 1971	Brian McDonald	Norman Dello-Jolo	Ya'acov Sharir	Ya'acov Sharir
Look At Yourself	April 10, 1972	Linda Hodes	Uria Heep		Linda Hodes
Three Out of Me	April 10, 1972	Linda Rabin	Gyorgy Ligeti G. F. Handel		Susan and Fran
Moon: Full	July 18, 1972	John Bulter	Zvi Avni	Dani Karavan	Margalit Pulperi
Lyric Episodes	July 27, 1972	Mirali Sharon	Zvi Avni	Uzi Sharon	Mirali Sharon
Strophe Anti-Strophe	Oct. 9, 1972	Glen Tetley	Sylvano Bussotti	John Benn	Glen Tetley
Divertissement In The	Nov. 1, 1972	William Louthier	George Quincy	Dani Karavan	William Louthier
Playground Of The Zodiac					
Corners	March 31, 1973	Rina Schenfeld		Rina Schenfeld	Lea Nikel
In Memory of No. 52436	Dec. 3, 1973	Anna Sokolow	Tadeus Baird		
Dome of Heaven	Dec. 3, 1973	Talley Beatty	Santana		Anatole Gurevich
Poem	Dec. 31, 1973	Anna Sokolow	Charles Ives		
Journey To Nowhere	Feb. 15, 1974	Oshra Elkayam-Ronen	Luciano Berio Pierre Enri	Oshra Elkayam-Ronen	Moshe Ben-Shaul
Elegies	April 11, 1974	Rina Schenfeld	J. S. Bach		Rina Schenfeld
Taltela	May 11, 1974	Mirali Sharon	K. Penderecki B. A. Zimmerman	David Sharir	David Sharir
Dream	July 14, 1974	Martha Graham	Mordechai Seter	Dani Karavan	Martha Graham
Puppets Of Death	Aug. 17, 1974	John Butler	Arnold Schoenberg	Dani Karavan	Lydia Pincus-Gany
Games We Play	March 31, 1975	Rena Gluck	Paul Hindemith	Dani Karavan	Linda Hodes
Trek	May 5, 1975	Norman Morrice	Francis Poulenc		Linda Hodes
The Burning Ground	June 30, 1975	Gene Hill Sagan	Gustav Mahler		Bertha Kwartcz
Apocalypse	July 15, 1975	Oshra Elkayam-Ronen	Musical Collage	Oshra Elkayam-Ronen	Oshra Elkayam-Ronen
Monodrama	Nov. 15, 1975	Mirali Sharon	Mark Kopytman	David Sharir	Bertha Kwartcz
Fiery Chariot	May 11, 1976	Gene Hill-Sagan	Klaus Huber		Gene Hill-Sagan, Bertha Kwartcz

BATSHEVA DANCE COMPANY

Modern dance was pioneered in Israel mainly by Gertrude Kraus (in the 40's) and Anna Sokolow (in the 50's), but it remained for the Batsheva Dance Company (in the 60's) to achieve permanent and popular status. The company was founded in 1963 by Batsheva de Rothschild, who persuaded Martha Graham to assume its artistic supervision and training. The premiere in 1964 turned into a major cultural event in Israel, and since then the company has achieved world-wide fame and success. Its frequent tours to Europe and the USA have won critical and public acclaim, as well as many prizes and citations for the company. Most of the world's greatest choreographers have worked with the Batsheva Dance Company, including Martha Graham, Jerome Robbins, Jose Limon, Kurt Jooss, Anna Sokolow, Robert Cohan, Talley Beatty, Glen Tetley, Norman Morrice, John Butler, Donald McKayle and others. "Batsheva" was also the one and only company (other than her own) for which Martha Graham created a new dance work, "Dream" (1974). Several well-known artists served as artistic directors of the company, among these were Jane Dudley, Norman Walker, Brian Macdonald, William Louthier, Linda Hodes and Kaj Lothman, the present artistic director. At the same time the company encouraged Israeli choreographers, both company members and guests, such as Renā Gluck, Moshe Efrati, Rina Schenfeld, Oshra Elkayam-Ronen and Mirali Sharon. It also contributed to the propagation of works by Israeli composers. Through these works Israeli music found its way into dance companies the world over. These include compositions by Oedoen Partos, Mordecai Seter, Paul Ben Chaim and Zvi Avni. The same is true for Israeli designers Dani Karavan and David Sharir. Thus the Batsheva Dance Company made a major contribution not only to cultural life in Israel, but to Israel's reputation throughout the world.

In April, 1975 the company became a publicly supported dance ensemble whose continuing activities are supported by the Israel Ministry of Education and Culture, by the America-Israel Cultural Foundation, and others.

BAT SHEVA DANCE COMPANY

Kaj Lothman

Artistic Director

Rena Gluck

Artistic Coordinator

Amira Mayroz

Assistant to Artistic Director

DANCERS

Rina Schenfeld

Rahamim Ron

Lea Avraham

Roger Briant

Dalia Dvir

Shimon Cohen

Laurie Freedman

David Dvir

Ruth Kleinfeld

Zvi Gotheiner*

Margalit Rubin

Yair Lee

Debi Smulian

Derek Linton

Nurit Stern

Ohad Naharin

Tamar Tzafrir

David Oz

Yair Vardi

* On Leave of Absence

Manager of Distribution
Department

Shlomo Bosmi

Production Stage Manager
Master Carpenter
Chief Electrician
Sound
Wardrobe Mistress

Alex Benraf
Jacob Erlich
David Hadar
Amiram Raveh
Lisa Gordon

Wardrobe Supervisor
Photos

Bertha Kwartcz
Ya'acov Agor
Mula & Haramati
"Danor"
Zeev Halperin
Dansky
Salon "Sasson"

Electrical Contractors
Sets Built By
Ballet Shoes

Pinchas Postel

General Manager

Members of the National Council

Itzhak Artzi

Ziva Lahat

Hanoch Ron

Deborah Bertonoff

Dr. Joseph Mirelman

Leonard Schach

Ruth Dayan

Nathan Mishori

Prof. Michael Sela

Michael Firon

Gideon Paz

William Strum

Teresa Flesch

Victoria Philosoph

Ruth Talgam

Dani Karavan

Lea Porath

Raya Yaglom

Gertrude Kraus

Yoram Ravin

Ruth Van Leer

Batsheva Dance Company is sponsored by the Ministry of Education and Culture, and the America-Israel Cultural Foundation.

October 1976

כליל השלמות

כל מה שאנו יודעים
על ונוס ממילו
הוא שפסל יפהפה זה
נחשף בשנת 1820 באי מילו (מלוס).
גובהו 1.80 מ',
הוא עשוי משני גושי שיש
ומיוחס למאה השניה לפסה"נ.
(אם לשפוט לפי הפיתול הנינוח של הגוף.)
אבל אין ספק שפסל זה
הוא כליל השלמות
והשם ונוס ממילו
הוא מושג
שבא לתאר
דבר שהוא שיא היופי
וכליל השלמות.

השם עלית
לאוהבי שוקולד, קפה וממתקים בכלל
ולאניני הטעם בפרט,
הוא יותר מאשר סתם בית-חרושת
- הוא אומר מוצרים טובים יותר
רשת שיווק, המאפשרת
להשיג את מוצרי עלית בכל מקום,
תוצרת טריה תמיד של עלית בחנויות,
פיתוח מערכת יצור,
ביקורת איכות קפדנית,
צורת אריזות,
פיתוחם של מוצרים טעימים חדשים
והנהלה המעמידה את הלקוח בראש מעיניה.
כל אלה מעניקים לעלית
את ההילה והסמל של מוצר מעולה.

עלית טוב לי עם

BAT SHEVA DANCE COMPANY

